

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА РАДА
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ КОМУНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ
ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ КИЇВСЬКОГО СТОЛИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
КЗ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ»
КЗ «ЖИТОМИРСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ»
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
РІВНЕНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
КЗ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

IV Всеукраїнської науково-практичної конференції

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ В УПРАВЛІННІ ЗАКЛАДАМИ ОСВІТИ

м. Тернопіль
2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА РАДА
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ
ВІЙСЬКОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ КОМУНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЯКОСТІ ОСВІТИ У
ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ
ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ КИЇВСЬКОГО СТОЛИЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
КЗ «ЗАПОРІЗЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ»
КЗ «ЖИТОМИРСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ» ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
РІВНЕНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
КЗ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

IV Всеукраїнської науково-практичної конференції

Використання технологій
менеджменту якості в управлінні
зкладами освіти

м. Тернопіль
2025

Пономаренко Л. О., Павленко Т. С.

Роль ДНПБ України імені В. О. Сухомлинського у супроводі професійного зростання педагогів та бібліотекарів..... 183

Починок Ю. М.

Реалізація діяльнісного, компетентнісного та інтегрованого підходів у навчанні 186

Пулька О. З.

Технології модернізації управлінської діяльності керівників закладів освіти в сучасних умовах: виклики сьогодення та перспективи 187

Ребуха Л. З.

Стратегічні напрями підготовки майбутніх фахівців у ЗВО до здійснення професійної діяльності 189

Сеньовська Н. Л., Нестайко І. М.

Вебіари для педагогів та здобувачів педагогічної освіти: особливості застосування 190

Сіткар В. І., Сіткар Н. С., Сіткар Т. В.

Чи потрібно в Україні відновлення поваги до вчителя?..... 192

Смук Н. Р.

Супервізія як сучасна форма професійної підтримки педагогічних кадрів 197

Соловійова М. В.

Особливості когнітивного стилю особистості..... 199

Стрийвус Н. Б.

Електронний документообіг у закладах освіти: виклики, рішення, перспективи 202

Темченко О. В.

Автоматизоване робоче місце керівника закладу освіти як інструмент цифрового управління 206

Теодозів В. М.

Гендерний мейнстрімінг в управлінні закладом загальної середньої освіти.... 208

Труліч С. Я., Сеньовська Н. Л.

Керівництво процесом формування життєстійкості педагогів та здобувачів у закладі початкової освіти..... 212

Федорова А. С.

Організація ефективної програми онбордингу нового персоналу як фактор їхнього утримання в приватному закладі освіти 214

Цибульський Н. В.

Системний підхід у становленні майбутнього фахівця-освітянина 217

Чайка В. М., Шишак А. М.

Демократизація управління закладами дошкільної та початкової освіти: сутність і сучасні виклики..... 219

Шайнюк Ю. Ч.

Національний мультипредметний тест 2026 року: реалії, факти, перспективи 222

Сеньовська Н. Л., Нестайко І. М.

ВЕБІНАРИ ДЛЯ ПЕДАГОГІВ ТА ЗДОБУВАЧІВ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ

Незважаючи на масовий наступ росіян 24 лютого 2022 р., уже через два тижні значна частина закладів освіти в Україні відновила роботу у дистанційній формі. На жаль, російсько-українська війна триває, тому педагогам доводиться планувати та здійснювати фахову діяльність в умовах форс-мажору, тож онлайн-формат залишається неймовірно актуальним. Досвід дистанційного навчання, набутий в період пандемії COVID-19 та запозичений завдяки євроінтеграційним процесам, сприяв також оновленню діяльності українських закладів освіти. Дистанційний формат освітнього процесу не є чимось новим у Європейському Союзі. І наша країна, що стала 23 червня 2022 року офіційним кандидатом в ЄС, має право і можливість широко долучитися до найсучасніших європейських освітніх здобутків. «Електронне навчання, що ґрунтується на використанні Інтернет-технологій для створення, управління, добору освітнього контенту, збереження відомостей про студентів та для контролю їх успішності, для спілкування та комунікацій невпинно стає традиційною основою освітнього процесу» [3, с. 272]. Серед сучасних освітніх технологій та засобів, які застосовуються для навчання та підвищення українських педагогів уже певний час, важливе місце займає вебінар.

Сам термін *webinar* (web-based seminar) – англійський за походженням і перекладається як *семінар, організований за допомогою веб-технологій*. Спершу такі форми роботи набули поширення в середовищі бізнесу. Вебінар як особлива форма навчання з'явився наприкінці 1990-их рр. (коли в мережі Інтернет стали доступними надійні системи конференц-зв'язку). Коли сьогодні йдеться про вищу педагогічну освіту та підвищення кваліфікації у цій сфері, неможливо уявити відповідні процеси без вебінарів. «Ця новітня форма освіти і самоосвіти засобами новітніх медіаосвітніх технологій набула швидкого поширення» [4, с. 121].

Варто зазначити, що в освітньому процесі вебінар трантується неоднозначно: як інформаційно-комунікаційна технологія [2; 3] та як форма навчання [8; 1]. Зустрічається і варіація поєднання цих підходів: «розглядувану технологію цілком доречно інтерпретувати інтерактивною мережевою формою організації навчального заняття, обов'язковою умовою проведення якого є послуговування інформаційними і програмними ресурсами. Це лекція (семінар) у інформаційній мережі Інтернет у режимі онлайн» [4, с. 125]. Сьогодні вирізняють кілька варіацій вебінарів: навчальні, організаційні, для підтримки

досліджень, інформаційно-презентаційні, консультаційні, інтерв'ю тощо. «Кожен з указаних видів має свої особливості, а також безумовну користь для навчального процесу» [4, с. 126].

Застосування вебінарів для підготовки здобувачів педагогічної освіти й підвищення кваліфікації педагогів має низку переваг: мінімальні витрати на організацію навчальних занять; порівняно невисока вартість навчання через нижчу собівартість; зручність для слухачів; доступність для практично необмеженої кількості учасників; інтерактивність взаємодії між слухачами і лектором, що досягається засобами чату або за допомогою відеозв'язку; можливість доступу до веб-ресурсів і в процесі проведення вебінару, і після нього (учасникам надається посилання для скачування презентації, повторного перегляду тощо) [2; 9; 5; 6].

Разом з тим, незаперечними є й недоліки такої форми навчання: майже повна відсутність емоційного зв'язку, який є важливим у процесі обговорення; складність налагодження повноцінної взаємодії під час виконання вправ тощо (педагог не має змоги самотійно прослідкувати, на якому етапі виконання завдань знаходиться той чи інший учасник); потрібен час для розвитку спеціальних навичок, необхідних для роботи в режимі вебінару; незначний простір для виховної роботи [7; 2; 3].

Вебінари є формою навчання у сучасних закладах вищої педагогічної освіти, але найчастіше їх застосовують при підвищенні кваліфікації українських педагогів. Зокрема, в онлайн-просторі України функціонують кілька організацій та платформ (На Урок, EdEra, Освіторія, СУТО ПРО, ІВА «Освіта України» та ін.) котрі успішно практикують вебінари як форми підвищення кваліфікації на підставі КВЕД 85.59 Освіта (діяльність з додаткової підготовки з певної дисципліни; діяльність курсів з підвищення професійної кваліфікації). Кожен учасник цих заходів отримує документ (сертифікат), в якому йдеться про підвищення кваліфікації і кількість зарахованих при цьому годин.

Список використаних джерел та літератури:

1. Жовнір М., Бондар Н. Використання вебінарів лінгвоукраїнознавчого спрямування в процесі навчання української мови як іноземної. *Актуальні питання медичної (фармацевтичної) освіти іноземних громадян: проблеми та перспективи* : збірник статей навч.-наук. конф. з міжнар. участю. (Полтава, 22 листопада 2018 р.). Полтава, 2018. С. 29–33. URL: <http://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/9025> (дата звернення: 8.10.2025).
2. Капустянська О. Вебінари як нова освітня інформаційно-комунікаційна технологія. *Урок. ОСВІТА. UA*. 16 березня 2015 року. URL: <https://urok.osvita.ua/materials/education/46395/> (дата звернення: 11.10.2025).
3. Малежик П., Ткачук Г. Вебінар як форма організації практико-технічної підготовки майбутніх ІТ-фахівців. *Науковий вісник імені В. О. Сухомлинського*, 2019. Педагогічні науки. № 4 (67). URL: <http://mdu.edu.ua/wp-content/uploads/ped-visnik-67-2019-51.pdf> (дата звернення: 12.10.2025).

4. Онкович Г. Вебінар як публічний виступ та його різновиди. *Донецький вісник Наукового товариства ім. Шевченка*. Т. 48. Донецьк – Маріуполь, 2021. С. 117–134.
5. Присяна Д. І. Томченко М. А. Вебінар як форма розвитку професійних компетентностей майбутніх науково-педагогічних працівників. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Серія 05. Педагогічні науки: реалії та перспективи. Випуск 76. Київ, 2020. С. 131–137. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/32919> (дата звернення: 9.10.2025).
6. Свяцький В., Скрипник О. Вебінар як складова дистанційної освіти. *Moderní informační technologie*, 2015. № 15. С. 71–73.
7. Словінська О. Вебінар як різновид електронної веб-конференції та його місце у мережевому колаборативному навчальному процесі. *Інформаційні технології в освіті*, 2013. Вип. 17. С. 173–177.
8. Таран М. Вебінар – сучасна форма навчання та спілкування: методичні рекомендації. Запоріжжя, 2018. 34 с.
9. Ткачук Г. Особливості організації та проведення вебінарів засобами платформи Bigbluebutton. *Комп'ютер у школі та сім'ї*, 2016. № 2 (130). Київ: Фенікс. С. 43–46.

Сіткар В. І., Сіткар Н. С., Сіткар Т. В.

ЧИ ПОТРІБНО В УКРАЇНІ ВІДНОВЛЕННЯ ПОВАГИ ДО ВЧИТЕЛЯ?

Аналізуючи проблеми освіти в Україні В. Смірнов зазначає, що сучасна українська освіта перебуває в стані затяжної кризи, що охоплює не лише зміст навчання, а й саму філософію, методи і цілі. Формально програми оновлюються, вводяться нові курси, запускаються реформи. Але якщо зануритися глибше, видно: більшість змін косметичні. Освітня система живе в ілюзії розвитку, хоча насправді вона давно відірвана від реальності, в якій живуть її випускники. Школа готує до складання тестів, університет – до написання кваліфікаційної (дипломної, магістерської) роботи. А хто готує до реального життя? Хто вчить адаптуватися, виживати, будувати власну справу, критично мислити в умовах інформаційної війни? Ніхто. І в цьому – головна загроза [6].

Сьогодні, з точки зору освітніх експертів, в Україні досить часто просувають наратив, що професійний розвиток учителя має рахуватися не сертифікатами, а зарплатою. Такі заяви викликали бурхливу реакцію вчителів. Під постом із цитатами міністра в одній із учительських груп – близько двох тисяч коментарів. Від відчаю й до сарказму: «Тю. Розумні, активні, вільні вчителі із зарплатами, на які можна прожити, багато годин фізики-математики, невеликі класи по 16 учнів, обладнані лабораторії – і буде вам потік закоханих в інженерію, в чому проблема...». «Школа має виховувати любов до інженерії?! До природничих наук?! А хто ж це скоротив кількість уроків математики?! А хто